

326 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

507. ὡντησαν καὶ αὐτοὶ παρέξεοθαι τὴν γραφὴν ἡδεῖαν, ἐὰν ἐν 150-
ρίᾳ σχῆματι λέγωσιν, ἀ μηδέποτε εἶδον, μῆτε ἱκουσαν, ἢ
οὐ παρό γε εἰδότων, σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο, ὃ τι
ἀκρόαστιν ἡδεῖαν ἔχοι καὶ Θαυμαστήν. Πάντα δὲ τὰς Ήσιόδῳ
508. καὶ Ὀμήρῳ πιστεύσειν ἡρωολογοῦσι, καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς,
ἢ Κτησίᾳ τε, καὶ Ἡροδότῳ, καὶ Ἑλλάνιῳ, καὶ ὄλλοις τοιούτοις.

§. 4.

Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξανδροῦ δὲ συγγράψασι βαθὺν πιστεύειν
τοῖς πολλοῖς καὶ γάρ οὗτοι βαθιούργοισι διὰ τε τὴν δόξαν τοῦ
Ἀλεξανδροῦ, καὶ διὰ τὸ τὴν στρατείαν πρὸς τὰς ἐσχατιὰς γε-
γονέναι τῆς Ασίας πόρρω ἀφ' ἡμῶν τὸ δὲ πόρρω μυστεγχτον.
Η δὲ τῶν Ρωμαίων ἐπικράτεια καὶ ἡ τῶν Παρθιαίων πλεῖόν τι
προσεκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον. Οἱ γάρ περὶ
ἔκεινων συγγράφοντες, καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς αἱ
πράξεις, πιστότερον λέγουσιν, ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν μᾶλλον γάρ
κατωπτεύκαστοι.

Κ Ε Φ. Z.

§. 1.

Τοὺς δὲ οὓς ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος
παροικοῦντας Νομάδας, Δάδας, οἱ νῦν προσαγορεύουσι, τοὺς
ἐπονομαζόμενους Πάρνους· εἴτα ἔρημος πρόκειται μεταξὺ,
καὶ ἐφεξῆς ἡ Τίρκανία, καθ' ἣν ἔδη πελαγίζει μέχρι τοῦ συ-
άψι τοῖς Μηδικοῖς ὅρεσι καὶ τοῖς Αρμενίων. Τούτων δὲ ἐσὶ
μηνοειδὲς τὸ σχῆμα κατὰ τὰς ὑπώρειας, αἱ τελευτῶσαι πρὸς
Θαλασσαν, ποιοῦσι τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου. Οίκει δὲ τὴν παρ-
ώρειαν ταύτην μέχρι τῶν ἄκρων ἀπὸ Θαλάττης ἀρξαμένοις, ἐπὶ
μικρὸν μὲν τῶν Ἀλβανῶν τι μέρος καὶ τῶν Αρμενίων· τὸ δὲ

πλέον Γῆλαι, καὶ Καδούσιοι, καὶ Ἀμαρδοί, καὶ Οὐίτιοι, καὶ 508. Ἀναριόκαι. Φασὶ δὲ Παρνασίων τιμᾶς συνουκῆσαι τοῖς Ἀναριάκαις, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους· Αἰνιάνας δὲ ἐν τῇ Οὐίτιᾳ τειχίσαι πόλιν, ή νῦν Αἰνιάνα καλεῖται· καὶ δείκυνυσθαι διπλα τε Ἐλληνικά ἐνταῦθα, καὶ σκεύη χαλκᾶ, καὶ ταφάς ἐνταῦθα δὲ καὶ πόλιν Ἀναριάκην, ἐν ᾧ, φασὶ, δείκυνυται μαντεῖου ἔγκοιμωμένων, καὶ ἄλλα τινὰ ἔδη λιτρικά καὶ μάχιμα μᾶλλον, ἡ γεωργικά· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἡ τραχύτης τῶν τόπων. Τὸ μέντοι πλέον τῆς πέρι τὴν δρεινὴν πάρολίας Καδούσιοι νέμονται, σχεδὸν δέ τε ἐπὶ πεντακισχιλίους σαδίους, ὡς φησὶ Πατροκλῆς· δις καὶ πάρισον ἥγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ χωρία λυπρά.

§. 2.

Η δὲ Ύρκανία σφόδρα εὐδαιμόνων καὶ πολλὴ, καὶ τὸ πλέον πεδίας, πόλεσί τε ἀξιολόγοις διειλημμένη· ὡν ἐσὶ Ταλαβρόκη, καὶ Σαμαριανή, καὶ Κάρτα, καὶ τὸ βασίλειον Τάπη· ὁ φασι, μικρὸν ὑπέρ τῆς Ναλάττης ἴδρυμένου, διέχειν τῶν Κασπίων πυλῶν σαδίους χιλίους τετρακοσίους. Καὶ δὴ ταῦ μὲν εἶδους τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἥγοῦνται· ἡ μὲν γάρ ἅμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκῆ μεδίμους ἔζηκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς καλάμης φύεται· ἐν δὲ τοῖς δέῃ- 509. δρεσι σμηνουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῇ Ματιανῇ καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ καὶ τῇ Αραξηνῇ. Τῆς μέντοι προσηκούσης ἐπιψελίας οὐκ ἔτυχεν, οὔτε αὗτη, οὔτε ἡ ἐπώνυμος αὐτῇ Ναλάττα, ἀπλους τε οὖσα καὶ ἀργάς· μῆσοί τέ εἰσιν, οἰκτίσθαι δύναμεναι, ὡς δὲ εἰρήκασί τινες, καὶ χρυσῖτιν ἔχουσαι· γῆν. Αἴτιον δὲ, ὅτι καὶ τοι ἥγεμόνες· οἵ τ' ἐξαρχῆς ἐτύγχανον βάροντας οἵτες οἱ τῶν Υρκανῶν, Μῆδοί τε καὶ Μέρσαι, καὶ οἱ ὑστάτοι Παρθυαῖοι,

509. χείρους ἔκείνων ὅντες· καὶ ἡ γεέτων ἀπασα χώρα λησῶν καὶ Νομάδων μεσὴ καὶ ἐρημίας· Μακεδόνες δὲ ὄλιγον χρόνου ἐπῆρξαν, καὶ ἐν πολέμοις ὅντες, καὶ τὰ πόρρω σκοπεῖν οὐ δυνάμενοι. Φησὶ δὲ Ἀριστούλος, ὑλώδη αὖσαν τὸν Τρκανίαν δρῦν ἔχειν, πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν τὸν δὲ Ἰνδικὸν πληθύειν τούτοις. Τῆς δὲ Τρκανίας ἐσὶ καὶ ἡ Νησαία· τινὲς δὲ καὶ καθ' αὐτὴν τιθέασι τὸν Νησαίαν.

§. 3.

Διαρρέεται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Τρκανία τῷ τε Ωχῷ, καὶ τῷ Ωξῷ, μέχρι τῆς εἰς Θαλατταν ἐκβολῆς, ὃν ὁ Ωχὸς καὶ διὰ τῆς Νησαίας ῥεῖ· ἔνιοι δὲ τὸν Ωχὸν εἰς τὸν Ωξὸν ἐμβαλλεῖν φασίν. Αριστούλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ωξὸν τῶν ἐωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸν Ασίαν, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν· φησὶ δὲ καὶ εὔπλουν εἶναι (καὶ οὗτος, καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβὼν), καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὸν Τρκανίαν Θαλατταν, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὸν Αλβανίαν περαιοῦσθαι· καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἑξῆς τόπων εἰς τὸν Εὔξεινον καταφέρεσθαι. Οὐ πάντα δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὁ Ωχὸς ὀνομάζεται. Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας, συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει, ὡς ἐγγυτάτῳ τοῖς Παρθικαίοις ῥέοντα.

§. 4.

Προσεδοξάσθη δὲ καὶ περὶ τῆς Θαλάττης ταύτης πολλὰ φευδῆ διὰ τὸν Ἀλεξανδρού φιλοτιμίαν. Ἐπειδὴ γάρ ὡμολόγητο ἐκ πάντων, ὅτι θιείργει τὸν Ασίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὁ Τάναϊς ποταμὸς, τὸ δὲ μεταξὺ τῆς Θαλάττης καὶ τοῦ Ταναϊδας, πολὺ μέρος τῆς Ασίας ὁν, οὐχ ὑπέπιπτε τοῖς Μακεδόσι, σρατηγεῖν ἔγνωσθο, ὡς τῇ φήμῃ γε κάκείνων δόξαι τῶν μερῶν κρατεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· εἰς ἐν οὖν συνήγον τὴν τε Μαιῶταν λίμνην τὴν

δεχομένην τὸν Τάναιν, καὶ τὸν Κασπίαν Θαλασσαν, λίμνην 509., καὶ ταύτην καλοῦντες, καὶ συντετρῆσθαι φάσκουτες πρὸς ἄλληλας ἀμφοτέρας, ἐκατέρων δὲ εἶναι μέρος τῆς ἑτέρας. Πολύχλειτος δὲ καὶ πίσεις προφέρεται περὶ τοῦ λίμνην εἶναι τὴν Θαλασσαν ταύτην (ὅφεις τε γάρ ἐκτρέφειν, καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι 510. τὸ ὕδωρ), ὅτι τε οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδός εῖται, τεκμαρόμενος ἐκ τοῦ τὸν Τάναιν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλειν ἐκ γάρ τῶν αὐτῶν δρῶν τῶν Ἰνδικῶν, ἐξ ὧν ὅτε Λίχος καὶ ὁ Λέξος καὶ ἄλλοι πλείους, φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης, ἐκδίδωσί τε δμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κασπιον πέλαγος, πάντων ἀρκτικώτατος.

§. 5.

Τοῦτον οὖν ὡνμασσαν Τάναιν· καὶ προσέθεσσαν τούτῳ πίσιν, ὡς εἴη Τάναις, δὸν εἴρηκεν δὲ Πολύχλειτος· τὸν γάρ περαίσιν τοῦ ποταμοῦ τούτου φέρειν ἐλάτην· καὶ δισοῖς ἐλατίνοις χρῆσθαι τοὺς ταύτης Σκύθας· τοῦτο δὲ τεκμήριον τοῦ τὸν χώραν τὴν πέραν τῆς Εὐρώπης εἶναι, μὴ τῆς Ἀσίας· τὸν γάρ Ἀσίαν τὴν ἄνω, καὶ τὸν πρὸς ἔω μὴ φύειν ἐλάτην. Ἐρατοσθένης δέ φησι, καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην, καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν σὸλον Ἀλέξανδρον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγχρούειν Ἐρατοσθένης πειρᾶται· ἡμῖν δὲ ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.

§. 6.

Καὶ τοῦτο δὲ ἐν τῶν κατὰ τὴν Ὑρκανίαν ἴσορου μένων παραδέξων ἐσὶν ὑπὸ Εὐδόξου, καὶ ἄλλων ὅτι πρόκεινται τινὲς ἄκται τῆς Θαλάττης ὑπαντροι· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς Θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὑπερθεν κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτῃ προφέρονται βίᾳ, ὡς ε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἔξακοντάζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Θαλασσαν, ἀρράντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλὸν, ὡς ε καὶ σρατοπέδοις διεύσιμον εἶναι,

*..

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΟΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΖΗΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

33ο ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

510. σκεπαζομένοις τῷ ρέυματι. Οἱ δὲ ἐπιχώριοι κατάγονται πολλάκις εὐωχίας καὶ θυσίας χάριν εἰς τὸν τόπον· καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῖς σύντροις κατακλίνονται, ποτὲ δὲ ὑπὸ αὐτῷ τῷ ρέυματι ἡλιαζόμενοι ἄλλοσε ἄλλοι τρέπονται, παραφανημένης ἀψιας καὶ τῆς θαλάττης ἐκατέρωθεν, καὶ τῆς ἡιόνος ποώδους καὶ ὀνυφρᾶς οὕσης διὰ τὴν ἴχμαδα.

Κ Ε Φ. Η.

§. 1.

Απὸ δὲ τῆς Τύρκωνίας θαλάττης προϊόντες ἐπὶ τὴν ἔω, δεξιὰ μέν ἐστι τὰ δύο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, ἀπερ οἱ Ἑλληνες ὄνομαζουσι Ταῦρου, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς Παμφυλίας, καὶ τῆς Κιλικίας, καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας συνεχή, τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὄνομάτων. Προσοικούσι δὲ αὐτοῦ τὰ προσάρκτια μέρη, πρῶτοι μὲν οἱ Γῆλαι, καὶ Καδούσιοι, καὶ Ἀμαρδοι, καθάπερ εἴροται, καὶ τῶν Τύρκωνίων τινές· ἔπειτα τὸ τῶν Παρθιαίων ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν, καὶ τῶν Αρίων, καὶ ἡ ἔρημος, ἥν ἀπὸ τῆς Τύρκωνίας δρίζει δὲ 511. Σάρνιος ποταμὸς, πρὸς ἔω βαδίζουσι, καὶ ἐπὶ τὸν Λέχον. Καλεῖται δὲ τὸ μέχρι δεῦρο ἀπὸ τῆς Αρμενίας διατεῖνον, ἡ μικρὸν ἀπολεῖπον, Παραχοαθρας. Εἶτα δὲ ἀπὸ τῆς Τύρκωνίας θαλάττης εἰς τοὺς Αρίους, περὶ ἔξωσισχιλίους σαδίους. Εἶναι δὲ η Βακτριανή ἐστι καὶ ἡ Σογδιανή· τελευταῖοι δὲ Νομαΐδες. Τὰ δὲ ὅρη Μακεδόνες μὲν ἀπαντα τὰ ἐφεξῆς ἀπὸ Αρίων, Καύκασον ἐκάλεσσαν· παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις τὰ τε ἄκρα, καὶ τοῦ Παροπαμισοῦ τὰ προσδόρεια, καὶ τὰ Ἡμωδά, καὶ τὸ Ἰμαον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὄνόματα ἐκάστοις μέρεσιν ἐπέκειτο.

§. 2.

Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τούτοις ἀντιπαράσκειται [τὸ] Σκυθικὸν ἔθυμον καὶ 511.
τὰ Νομαδικά, ἀπασαν ἐκπληροῦντα τὴν βόρειον πλευράν. Οἱ μὲν
δὴ πλείους τῶν Σκυθῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἀρξάμενοι,
Δάσαι προσαγορεύονται: τοὺς δὲ προσεώους τούτων μᾶλλον Μασ-
σαγέτας καὶ Σάκαις ὄνομαζουσιν· τοὺς δ' ἄλλους κοινῶς μὲν
Σκύθας ὄνομαζουσιν, ἵδια δὲ ὡς ἐκάστους. Απαντες δὲ ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ Νομάδες. Μάλιστα δὲ γνώριμοι γεγόνασι τῶν Νομάδων οἱ
τοὺς Ἐλληνας ἀφελόμενοι τὴν Βακτριανὴν, Αἴσιοι, καὶ Πασιανοί,
καὶ Τόχαροι, καὶ Σακάρανδοι, καὶ οἱ ὄρμηθέντες ἀπὸ τῆς πε-
ραλας τοῦ Ιαξάρτου τῆς κατὰ Σάκαις καὶ Σογδιανούς, ἦν κατεῖ-
χον Σάκαι. Καὶ τῶν Δαῶν [δὲ], οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἀπαρνοί,
οἱ δὲ, Ξενθιοί, οἱ δὲ, Πίσσανοι· οἱ μὲν οὖν Απαρνοί στηλησιαί-
τασι τῇ. Υρκανίᾳ παράσκεινται, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν Θαλάσσῃ· οἱ
δὲ λοιποὶ διατείνουσι καὶ μέχρι τῆς ἀντιπαροκούσης τῇ Ἀρίᾳ.

§. 3.

Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τῆς Υρκανίας καὶ τῆς Παρθενίας,
μέχρι Αρίων, ἔρημος πρόβαται πολλή καὶ ἀνυδρος· ἦν διεξιόντες
μαύραις ὁδοῖς, κατέτρεχον τὴν τε Υρκανίαν, καὶ τὴν Νησαίου
καὶ τὰ τῶν Παρθεναίων πεδία· οἱ δὲ συνέθεντο φόρους· φόρος
δὲ ἦν τὸ ἐπιτρέπειν τακτοῖς τισι χρόνοις τὴν χώραν κατατρέ-
χειν καὶ φέρεοθαι λεῖαν. Επιπολαζόντων δὲ αὐτῶν παρὰ τὰ
συγκείμενα, ἐπολεμεῖσθαι καὶ πάλιν διαλύσεις καὶ ἀναπολεμήσεις
ὑπῆρχον. Τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ἄλλων Νομάδων βίος, ἀεὶ τοῖς
πλησίον ἐπιτιθεμένων, τοτὲ δὲ οὖν διαλλαττομένων.

§. 4.

Σάκαι μέντοι παραπλησίας ἐφόδους ἐποιήσαντα τοῖς Κιμύ-

33α ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

511. ρίοις καὶ Τρήρεσι, τὰς μὲν, μακροτέρας, τὰς δὲ, καὶ ἐγγύ-
τειν καὶ γὰρ τὴν Βακτριανὴν κατέσχου, καὶ τῆς Αρμενίας κατ-
εκτήσαντο τὴν ἀρίστην γῆν, ἵν καὶ ἐπώνυμον ἐαυτῶν κατέλιπον
τὴν Σακασηνήν· καὶ μέχρι Καππαδόκων, καὶ μάλιστα τῶν πρὸς
Εὐξείνῳ, οὓς Ποντικοὺς νῦν καλοῦσι, προῆλθον. Επιθέμενοι
512. δὲ αὐτοῖς, πανηγυρίζουσιν ἀπὸ τῶν λαφύρων, οἱ τότε ταύτῃ τῶν
Περσῶν στρατηγοὶ νύκτωρ, ἄρδην αὐτοὺς ἡράντισαν. Εὐ δὲ τῷ
πεδίῳ πέτραιν τινὰ προσχώματι συμπληρώσαντες εἰς βουνοει-
δές σχῆμα ἐπέθηκαν τεῖχος, καὶ τὸ τῆς Άναιτιδος καὶ τῶν
συμβόλων Θεῶν ἱερὸν ίδρυσαντο, Όμανοῦ καὶ Άνανδάτου,
Περσικῶν δαιμόνων· ἀπέδειξάν τε πανήγυριν κατ' ἔτος ιερᾶν,
τὰ Σάκαια, ἵν μέχρι νῦν ἐπιτελοῦσιν οἱ τὰ Ζῆλα ἔχοντες· οὗτοι
γὰρ καλοῦσι τὸν τόπον. Εἵτε δὲ ιεροδούλων πόλισμα τὸ πλέον.
Πομπήιος δὲ, προσθείς χώραν ἀξιόλογον, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
συνοικίσας εἰς τὸ τεῖχος, μίαν τῶν πόλεων ἀπέφηνε, ὡν διέ-
ταξε μετὰ τὴν τοῦ Μιδριδάτου καταλυσιν.

§. 5.

Οἱ μὲν [οὖν] οὗτοι λέγουσι περὶ τῶν Σακῶν. Οἱ δὲ, δτὶ Κῦρος
ἐπιστρατεύσας τοῖς Σάκαις, ἥττηθεις τῇ μάχῃ, φεύγοις στρατο-
πεδευσάμενος δὲ ἐν ὧ χωρίῳ τὰς παρασκευὰς ἀπολελοίπει,
πλήρεις ἀφθονίας ἀπάστης, καὶ μάλιστα οἴνου, διαναπαύσας
μικρὸς τὴν στρατιὰν, ἥλαυνεν ἀφ' ἐσπέρας, ὡς φεύγων, πλή-
ρεις ἀφείς τὰς σκηνάς· προελθὼν δέ, δσον ἐδόκει συμφέρειν,
ίδρυνθη. Επιόντες δὲ ἐκεῖνοι, καὶ καταλαβόντες ἔρημον ἀνδρῶν τὸ
στρατόπεδον, τῶν δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν μεσὸν, ἀνέδην ἐνεπίμ-
πλαυσιτο· ὁ δὲ ὑποσρέψας ἐξοίνους κατέλαβε καὶ παραπλῆγας·
ῶσθ' οἱ μὲν, ἐν κάρῳ κείμενοι καὶ ὅπνῳ, κατεκόπτοντο, οἱ δὲ
ὑρχούμενοι καὶ βασχεύοντες, γυμνοὶ περιέπιπτον τοῖς τῶν πο-
λεμίων ὄπλοις· ὅλίγου δὲ ἀπώλοντο ἀπαντες. Οἱ δὲ, θεῖον νομί-

σας τὸ εὐτύχημα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀνιερώσας τῇ πατρὶ 512.
Θεῷ προσπυγόρευσε Σάκαια. Ὡπου δὲ ἀνὴρ τῆς Θεοῦ ταύτης
ἱερὸν, ἐνταῦθα νομίζεται καὶ ἡ τῶν Σακαίων ἑορτή, βασιχεία
τις μεντὸς ἡμέραν καὶ νύκτωρ, διεσκευασμένων Σκυθισὶ, πινόν-
των ἄμα, καὶ πληκτιζόμενων πρὸς ἄλλολους ἄμα τε καὶ τὰς
συμπινούσας γυναικας.

§. 6.

Μασσαγέται δ' ἐδηλωσαν τὴν σφετέραν ἀρετὴν ἐν τῷ πρόσει.
Κύρου πολέμῳ περὶ ὃν Θρυλλοῦσε πολλοί· καὶ δεῖ πανθάνε-
σθαι παρ' ἐκείνων. Λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα περὶ τῶν Μα-
σσαγετῶν· ὅτι κατοικοῦσιν οἱ μὲν ὅρη, τινὲς δ' αὐτῶν πεδία,
οἱ δὲ ἔλη, & ποιοῦσιν οἱ ποταμοί, οἱ δὲ, τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι
νήσους. Μάλιστα δέ φασι τὸν Ἀράξην ποταμὸν κατακλύζειν τὴν
χώραν πολλαχῇ σχιζόμενον· ἐκπίπτοντα δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις
σόμασιν εἰς τὴν ἄλλην τὴν πρὸς Ἀρκτοὺς θαλασσαν, ἐνὶ δὲ 513.
μένῳ πρὸς τὸν κόλπον τὸν Γρκάνιον.

Θεῶν δὲ ἥλιου μόνον ἡγοῦνται· τούτῳ δὲ ἐπιθυμοῦσι· γαμεῖ
δὲ ἔκατος μίαν· χρῶνται δὲ καὶ ταῖς ἀλληλῶν οὐκ ἀφανῶς· ὁ δὲ
μηγνύμενος τῇ ἀλλοτρίᾳ, τὴν φαρέτραν ἔξαρτησας φανερὸν ἐκ
τῆς ἀμάξης, μίγνυται· Θάνατος δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἄριστος,
ὅταν γηράσσωντες κατακοπῶσι μετὰ προβατείων κρεῶν, καὶ ἀνα-
μίξ βρωθῶσι· τοὺς δὲ υόσῳ Θαυμάντας ρίπτουσιν, ὡς ἀσεβεῖς, καὶ
ἀξίους ὑπὸ Θηρίων βεβρώσθαι. Ἀγαθοὶ δὲ ἐππόται, καὶ πεζοὶ·
τόξοις δὲ χρῶνται, καὶ μαχαίραις, καὶ Θώραξι, καὶ σαγάρεσι
χαλκαῖς· ζῶνται δὲ αὐτοῖς εἰσὶ χρυσαῖ, καὶ διαδήματα ἐν ταῖς
μάχαις· οἵ τε ἐπποιοῦσι χρυσοχαλινοὶ, μασχαλιστῆρες δὲ χρυσοῖ.
Ἄργυρος δὲ οὐ γίνεται παρ' αὐτοῖς, σίδηρος δὲ ὄλιγος· χαλκὸς
δὲ καὶ χρυσὸς ἀφθονος.

§. 7.

513. Οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις, οὐκ ἔχοντες σπόριμα, ρίζοφαγοῦσι, καὶ ἀγρίοις χρῶνται καρποῖς· ἀμπέχονται δὲ τοὺς τῶν δένδρων φλοιούς· οὐδὲ γὰρ βοσκήματα ἔχουσι· πάνουσι δὲ τὸν ἐκ τῶν δένδρων καρπὸν ἐκθλίβοντες. Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐλεσιν ἰχθυοφαγοῦσαι· ἀμπέχονται δὲ τὰ τῶν φωκῶν δέρματα τῶν ἐκ θαλάσσης ανατρεχουσῶν. Οἱ δὲ ὄρειοι τοῖς ἀγρίοις τρέφονται καὶ αὐτοὶ καρποῖς· ἔχουσι δὲ καὶ πρόβατα ὀλίγα, ὡς δὲ κατακόπτουσι, φειδόμενοι τῶν ἐρίων χάριν καὶ τοῦ γαλακτοῦ. Τὴν δὲ ἐσθῆτα ποικιλλουσιν ἐπιχρίσοις φαρμάκοις, δύσεξίτηλου ἔχουσι τὸ ἄνθος. Οἱ δὲ πεδινοὶ, καίπερ ἔχοντες χώραν, οὐ γεωργοῦσιν· ἀλλὰ ἀπὸ προβάτων καὶ ἰχθύων ζῶσι, Νομαδικῶς καὶ Σκυθικῶς. Εἰς γάρ τις καὶ κοινὴ ^{*η} δίαιτα πάντων τῶν τοιούτων, ἵν πολλάκις λέγω· καὶ ταφαὶ δὲ εἰσὶ παραπλήσιαι, καὶ γῆνη· καὶ ὁ σύμπας βίος αὐθέκας μὲν καὶ σκαύς καὶ ἀγριός καὶ πολεμικός, πρὸς δὲ τὰ συμβόλαια ἀπλοῦς καὶ ἀκάπηλος.

§. 8.

Τοῦ δὲ τῶν Μασσαγετῶν καὶ τῶν Σοκῶν ἔθνους καὶ οἱ Ἀττάποι, καὶ οἱ Χωράσμοι· εἰς οὓς ἀπὸ τῶν Βακτριανῶν καὶ τῶν Σογδιανῶν ἔφυγε. Σπιταμένης, εἰς τῶν ἀποδράντων Περοῶν τὸν Ἀλέξανδρον, καθάπερ καὶ Βῆσσος καὶ ὑπερού δὲ Ἀρσάκης, τὸν Καλλίνικον φεύγων Σέλευκον, εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἔχώρησε. Φησὶ δὲ Έρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέτας Βακτρίοις παρακείσθαι πρὸς Μέξον καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικείσθαι τῇ Ἰνδᾷ,

514. Βακτρίους δὲ ἐπ' ὀλίγου· τὸ γὰρ πλέον τῷ Παροπαμισῷ παρακείσθαι· διείργειν δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς τὸν Ἰαξάρτην,

Σουδιανούς δέ καὶ Βαστριανούς τὸν ἄλεκον, μεταξὺ δὲ Ὑρκανῶν 514.
καὶ Ἀρίων Ταπύρους οἰκεῖν. Κύκλῳ δὲ περὶ τὴν Θαλάσσην
μετὰ τοὺς Ὑρκανούς, Αμφόδους τε, καὶ Αναφρισίκας, καὶ
Καδουσίους, καὶ Ἀλβανούς, καὶ Κασπίους, καὶ Οὐϊτίους, τάχα
δὲ καὶ ἔτερους μέχρι Σκυθῶν ἐπί. Θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκα-
νῶν Δέρβικας τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύσιν Μήδων καὶ Μα-
τιανῶν. ὑπὸ τὸν Παραχοάθραν.

§. 9.

Τὰ δὲ διαστήματα οὗτω λέγει. Άπο μὲν τοῦ Κασπίου ἐπὶ τὸν Κύρου ὡς χιλίους ὀκτακοσίους σταδίους· ἐνθεν δὲ ἐπὶ Κασπίας πύλας πεντακισχιλίους ἑξακοσίους εἶτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Αρίσις ἑξακισχιλίους τετρακοσίους· εἰτ' εἰς Βάκτραν τὴν πόλιν, ἥ καὶ Ζαριάσπα καλεῖται, τρισχιλίους ὀκτακοσίους ἐνδομορήκοντα. Λέγει δὲ καὶ οὗτω τὰ διαστήματα. Άπο Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδοὺς, εἰς μὲν Ἐκατόμπυλον χιλίους ἐνυκοσίους ἑζήκοντα φασιν· εἰς δὲ Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Αρίσις τετρακισχιλίους πεντακοσίους τρισάκοντα· εἰτ' εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δράγγῃ χιλίους ἑξακοσίους (οἱ δὲ, πεντακοσίους)· εἰτ' εἰς Αραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκατὸν εἴκοσιν· εἰτ' εἰς Ὁρτόσπανα, ἐπὶ τὴν ἐπὶ Βάκτρων τρίοδον, δισχιλίους· εἰτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· ὅμοι, μύριοι πεντακισχιλοι πεντακοσίοι. Επ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχές δᾶι νοεῖν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἐώχες Θαλάσσης μῆκος, τῆς Ἰνδικῆς. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς Σάκας.

Κ Ε Φ. Θ.

§. 1.

Η δὲ Παρθενία πολλὴ μὲν οὐκ ἔστι συνετέλει γοῦν μετὰ τῶν Ὑρκανῶν κατὰ τὰ Περσιά, καὶ μετὰ ταῦτα, τῶν Μαχεδόνων κρατούντων, ἐπὶ χρόνου πολύν. Ήρὸς δὲ τῇ συκρότητι

336 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

514. δασεῖα καὶ ὄρεαν ἔσι, καὶ ἀπορος· ὡς εἰς διὰ τούτων δρόμῳ
διεξίασι τὴν ἐσυτῶν οἱ βασιλεῖς, δχλον οὐδὲ μυναμένης τρέφειν
τῆς χώρας οὐδὲ ἐπὶ μηρόν· ἀλλὰ υῦν ηὔξηται. Μέρη δὲ ἔσι
τῆς Παρθενηῆς, τε Κωμοπονή, καὶ ἡ Χωαρηνή· σχεδὸν δέ
τι καὶ τὰ μέχρι πυλῶν Καστίων, καὶ Ράγων καὶ Ταπύρων,
ὅντα τῆς Μηδίας πρότερον. Εἶσι δὲ Απάμεια, καὶ Ήράκλεια
πόλεις περὶ τὰς Ράγας. Εἰσὶ δὲ απὸ Καστίων πυλῶν εἰς μὲν
Ράγας σάδιοι πεντακόσιοι, ὡς φησιν Απολλόδωρος· εἰς δὲ
Ἐκατόμπιλον, τὸ τῶν Παρθεναίων βασιλείου, χίλιοι δισκίδιοι
ἔχοντα. Τοῦνομα δὲ ταῖς Ράγαις απὸ τῶν γενομένων σεισμῶν
γενέσθαι φασίν, ὥφ' ὃν πόλεις τε συχναὶ καὶ κῶμαι δισχίλιαι,
ὡς φησι Ποσειδώνιος, συνετράπησαν. Τοὺς δὲ Ταπύρους οίκειν

515. φασι μεταξὺ Δερβίκων τε καὶ Ἰρκανῶν. Ιζοροῦσι δὲ περὶ τῶν
Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἴη νόμιμον τὰς γυναικας τὰς γαμετὰς
ἐκδιδόναι εἰςέροις ἀνδράσιν, ἐπειδὸν ἐξ αὐτῶν ἀνελῶνται δύο
ἡ τρία τέκνα· καθάπερ καὶ Κάτων Όρτησίω δεηθέντι ἐξέδωκε
τὴν Μαρκίσαι ἐφ' ἡμῶν, κατὰ παλαιὸν Ρωμαίων ἔπος.

§. 2.

Νεωτερισθέντων δὲ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς
εἶναι τοὺς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας, τοὺς
ἔχοντας καὶ ταῦτα, πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέσησαν οἱ
πεπισευμένοι καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν, οἱ περὶ Εὐθύδημον.
Ἐπειτ' Αρσάκης, ἀντὶ Σκύθης, τῶν Δαῶν τυας ἔχων, τοὺς
Πάρνους καλουμένους Νομάδας, παροικοῦντας τὸν Όχον,
ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθεναίαν, καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. Κατ' αὐχάς
μὲν οὖν ἀσθενής ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν
χώραν, καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον· ἐπειδὴ οὗτοις
ἴσχυσσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίουν ἀεὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέ-
μοις κατορθώσεις, ὡς εἰς τελευτῶντες ἀπάστοις τῆς ἐντὸς Εὐρώπης

του κύριοι κατέσησαν. Ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος 515. βιασάμενοι τοὺς Σκύθας, καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν· καὶ νῦν ἐπάσχουσι τοσαύτης γῆς καὶ τοσούτων ἐθνῶν, ὡς εἱναὶ ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις τρόπου τινὰ γεγόνασι, κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. Αἴτιος δὲ ὁ βίος αὐτῶν καὶ τὰ ἔθη, τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον καὶ τὸ Σκυθικόν· πλέον μέντοι τὸ χρήσιμον πρὸς ἡγεμονίαν, καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατόρθωσιν.

§. 3.

Φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάσας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπέρ τῆς Μαιώτιδος Δαῶν, οὓς Ξανθίους, ἢ Παρίους καλοῦσιν· οὐ πάνυ δὲ ὡμολόγηται Δάσας εἶναι τινας τῶν ὑπέρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν. Ἀπὸ τούτων δὲ οὖν ἐλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην· οἱ δὲ Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν· φεύγοντα δὲ τὴν αὔξησιν τῶν περὶ Διόδοτου, ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν. Εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ισορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρᾳ δὲ τῶν μετὰ Πολύβιου, παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν, τοφοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησι Ποσειδώνιος εἶναι διττόν· τὸ μὲν εὐγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλέας καθίσασθαι.

Κ Ε Φ. I.

§. I.

Η δὲ Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανὴ *αὶ* κράτισα χωρία ἐσὶ [τῶν] ταύτη, τῇ μὲν ὑπὸ τῶν ὄρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δὲ ἐν πεδίοις τὰς οἰκήσεις ἔχοντα. Τὰ μὲν οὖν ὄρη νέμονται σκηνῆται τινες· τὰ

515. δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρέεται ποτίζουσι δ' αὐτὰ, τὰ μὲν τῷ

516. Ἀρίῳ, τὰ δὲ τῷ Μάργῳ. Όμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία, τῇ Βακτριανῇ, κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῷ] ὄρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν· διέχει δὲ τῆς Τρκανίας περὶ ἐξαυσχιλίους σαδίους. Συντελής δὲ ἡν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγχιαστὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι τῷ ὄρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Δραγχωσία δὲ οὐ πολὺ ἀπωθέν ἐστι, καὶ αὗτη τοῖς νοτίοις μέρεσι τῷ ὄρῶν ὑποπεπτωκυῖα, καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη, μέρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς. Μῆκος δὲ τῆς Ἀρίας ὅσου δισχιλίοις· σάδιοι, πλάτος δὲ τρισκόσιοι τοῦ πεδίου· πόλεις δὲ Ἀρτακάνα, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Ἀχαΐα, ἐπώνυμοι τῶν κτισάντων. Εὔοιει δὲ σφόδρα ἡ γῆ· καὶ γάρ εἰς τριγονίαν παραμένει ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι.

§. 2.

Παραπλησία δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Μαργιανή· ἐρημίας δὲ περιέχεται τὸ πεδίον. Θαυμάσας δὲ τὴν εὐφυΐαν ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος, τείχει περιέβαλε κύκλου ἔχοντι χιλίων καὶ πεντακοσίων σαδίων· πόλιν δὲ ἔκτισεν Ἀντιόχειαν. Εύσμπελος δὲ καὶ αὕτη ἡ γῆ· φασὶ γοῦν τὸν πυθμένα εὑρίσκεσθαι πολλάκις δυσὶν ἀνδράσι περιῆηπτὸν, τὸν δὲ βότρυν δίποχυν.

Κ Ε Φ. IA.

§. 1.

Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μέν τινα τῇ Ἀρίᾳ παραβέβληται πρὸς ἄρκτου, τὰ πολλὰ δὲ ὑπέρκειται πρὸς ἔω· πολλὴ δὲ ἐστὶ καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίου. Τοσοῦτον δὲ ἵσχυσσαν οἱ ἀποσγίσαντες